

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum V. Decretalium, Per Quadraginta, Et Unum Titulos Distributum,
In quo agitur De Judicio criminali, exponendo primùm actiones in eo
judicio instituendas, & suscipiendas, ...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1709

Articulus II. An fructus, & obventiones Ecclesiarum licetè locari, & conduci possint pro annuo censu?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73064](#)

ejusmodi officium, potestate illud conferendi, privandos esse, ut expresse dicitur
c. 2. h. t.

ARTICULUS II.

An fructus, & obventiones Ecclesiarum licet locari, & conduci possint pro anno censu?

599 **R** Esp. posse ad breve tempus, ut dicitur c. querelam 3. h. t. ubi, qui Ecclesiam sub anno censu locavit ad septennium; ante lapsum temporis locatorum removens, dictam Ecclesiam eidem restituere jubetur, secundum datam fidem, illud autem breve tempus, jure antiquo sicut septennium, ut constat ex cit. c. ibi: ad annum censem tenendum per septennium; vel saltem non ultra novennium: Hodie autem hoc tempus restrictum est ad triennium, & non ultra, per Extravag. ambitiose, de rebus Eccles. alien, vel non alien, inter commun. ubi ea usu recepta est. Circa presentem materiam quæstio est 1. an prohibito per textum cit. Extravagantis, quæ prohibit locationem ultra triennium, cadat solum super locationem rerum Ecclesie, aut beneficii (ut sunt fundi, prædia) vel etiam fructuum, & obventionum merè temporium? multi apud Barbos. in cit. c. querelam, n. 2. affirmant primum, nimis, quod cadat solum super locationem rerum. Verum juri conformius est, cadere super locationem rerum, bonorum Ecclesiasticorum, & fructuum, quæ rei Dominium transfertur; cum Extravagans cit. postquam nominasset bona immobilia, & mobilia pretiosa, expresse loquatur de locatione omnium rerum, & bonorum Ecclesiasticorum, nihil (ne quidem excipiens fructus) nisi quæ pro temporis exigentia servando servari non possint, vel sint bona, quorum alienatio in certis casibus est jure permis- sa.

600 Alii porrò censent in hac locatione fructuum, & obventionum posse considerari, vel jus percipiendi fructus; vel solum commoditatem; & primum volunt omnino cadere sub prohibitionem (nam illud jus fundatur in titulo Spirituali) non autem commoditatem. In quo autem sita sit hæc commoditas? non explicant. Dici tamen potest, consistere in hoc, quod, cum sèpè non nisi molestis expensis pro cultura, & incommodis, ob locorum distantiam,

Monasterium, vel beneficiatus possit percipere fructus ex re, vel fundo suo, conveniat cum altero, ut ipse suis expensis fundum colat, & labore, ac inde fructus non suo conductoris, sed locatoris nomine percipiat, ac ex illis in tres v. g. partes divisis, unam tertiam pro labore; alteram pro expensis habeat; tertiam vero locatori pendat, in quo appareat commoditas cuiusque. Hinc isti dicunt, beneficiarius posse locare fructus sui beneficii, etiam ultra triennium pro censu anno; imò ad dies vitæ sic, ut in conductorem, seu, locatorum transferatur sola commoditas fructuum, non autem jus, seu utile dominium; nam Extravagans cit. expresse loquitur de locatione, per quam Dominium transferatur; id quod probabile censet Pirhing. h. t. n. 6. quamquam fateatur oppositum conformius juri; sed contrarium jam in multis provinciis per usum obtinuit.

ARTICULUS III.

An Successor in Ecclesia, vel beneficio teneatur stare locationi ab Antecessore facta?

Affirmativa videtur decisa in c. querelam 3. h. t. ubi ad Pontificem querelam detulit quidam Guilielmus, quod, cum sibi, quedam Ecclesia, per ejus Rectorem locata esset usque ad septennium pro pensione annua, præstata simul fide, ab illo Rectore, quod illi intra hoc tempus nullam injuriam, vel gravamen super ea Ecclesia illatus erat, postea tamen ante unius anni spatium, Ecclesiam auferre præsumperit; ad hanc querelam responderet Alexander III. mandando Episcopo Exoniensi, ut, si ita esse constiterit, Rectorem illum compellat, ut præfamat Ecclesiam, dicto G. restituat, & usque ad tempus constitutum, prout inter eos convenit, ipsam eandem Ecclesiam permittat possidere. Ex hac resolutione quidam, ad quæstionem propositam, respondent *affirmativè*, quod quidem verum est 4. conditionibus concurrentibus, 1. si locatio facta sit nomine Ecclesie, 2. si in hujus utilitatem 3. si census locationis in ejusdem commodum convertatur. 4. Quod locatio facta sit cum debita juris solennitate. Sic Gloss. in cit. c. querelam V. Terminus; Covarr. l. 2. Variat. c. 15. n. 6. Marta de jurisdic. p. 4. casu 98. n. 8. Quaranta in summa Bullarii V. Alienatio n. 19. Ex hoc